

denne Sag, og hentydede til det Hefte, som var udarbejdet med Hensyn til Lockouten. Han har selv været Medlem af denne Institution, og det første Blad i dette Hefte indeholder netop den Beslutning, ved hvilken Institutionen blev oprettet. Arbejderne vare altsaa den Gang villige til at gaa med til at oprette en saadan Institution. Man enedes om den, og man maatte nu tro, at man havde benyttet denne Institution, og havde set, om det ikke skulde vise sig, om man gennem Benyttelsen af den skulde kunne naa til en Løsning af de større eller mindre Stridigheder, der kunde være Arbejdere og Arbejdsgivere imellem. Institutionen har imidlertid kun beskæftiget sig med faa og forholdsvis ubetydelige Sager; men jeg konstaterer her, at der ikke foreligger noget Tilfælde, hvor Arbejdsgiverforeningen har ønsket en Sag behandlet for dette Fællesudvalg, og hvor ikke Arbejdernes Organisation har været villig til at gaa med dertil. Der foreligger endvidere heller ikke noget Tilfælde, hvor der er blevet afsagt Kendelse af dette Fællesudvalg, og hvor Arbejderne ikke loyalt have bøjet sig for disse Kendelser.

Denne Institution var et Aar gammel, da den store Lockout udbrod, og allerede i den Omstændighed, at den bestod, og at den ikke blev benyttet, synes der at maatte ligge, at man ikke fra Arbejdsgivernes Side har været meget stærkt besjælet af Ønsket om at faa de Konfliktpunkter, som vare oppe, ordnede paa fredelig Maade. Man har derimod ment — hvad der ogsaa blev bemærket af det ærede Medlem for Tisted Amts 3die Valgkreds, at der maatte en Styrkeprøve til; at der maatte en Kamp til, at vi maatte have en Lockout, og dette passer ogsaa meget godt med, at allerede første Gang, vi traadte sammen, nemlig i Foraaret 1898, mødte Arbejdsgiverforeningen op med en Trussel om, at hvis den ikke fik visse Ting gennemført, vilde den gribe til de yderste Midler. Næste Gang, vi samledes, sidste Vinter, om et mindre Spørgsmaal, blev det ogsaa erklæret, at hvis det og det ikke skete inden en bestemt Frist, vilde man erklære Lockout i hele den paagældende Industri. Vi bleve saa enige og undgik derved Lockouten. Sidste Gang, vi vare sammen, fik vi ikke nogen Meddelelse om, at der vilde følge Lockout, hvis vi ikke vilde gøre dette eller hint, vi fik ikke Tilbud om at forhandle de Stridsspørgsmaal, som vi erkendte vare fremme, men fik den Meddelelse, at man ansaa det for haabløst at forhandle, og samtidig kunde man læse i Bladene, at det var vedtaget at foretage

Lockout ikke blot i de Fag, hvor der var Strid mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, men i en hel Række af Fag, som vare ganske udenfor det foreliggende Stridsspørgsmaal. Det ærede Medlem for Tisted Amts 3die Valgkreds beskæftigede sig jo væsentligst med Lockoutens Begyndelse og gav os Indledningen til Lockoutens Historie; han fremhævede, at der var ført Forhandlinger en bestemt Dag, den 13de April, Resultatet af Forhandlingerne var blevet formuleret den 15de April, var blevet underskrevet, og saa var der i den mellemliggende Tid holdt et Møde af det forhandlende Fags Bestyrelse eller Forretningsudvalg, og der havde man taget en Beslutning, som gik imod det, der var vedtaget i det omhandlede Forligsforslag eller rettere sagt skulde have taget den Beslutning: ikke at ville anbefale denne Overenskomsts Vedtagelse. Det ærede Medlem sagde: Dette er oplyst af Vidner, og det er altsaa udtrykkelig Bevis for, at det var absolut nødvendigt for Arbejdsgiverne at gaa til Lockout; det ærede Medlem tilføjede, at selv han, der hittil havde næret Betænkelighed, nu havde sagt: Der er ikke andet at gøre. Her maa jeg imidlertid erindre om, at hvad en bestemt Mand har sagt, og hvad Snedkerfagets Forretningsudvalg har vedtaget, og hvad der er foregaaet omkring paa disse Møder, det er jo først blevet bekendt gennem de Vidneforhør, det ærede Medlem henviste til, og de ere, tror jeg, først fremkomne endogsaa efter Lockoutens Afslutning. Det er altsaa i alt Fald ganske umuligt at bruge det som en Begrundelse for Lockouten; hertil kan kun bruges det, som var fremme, det, man vidste og kendte paa det Tidspunkt, Lockouten blev erklæret, baade da den blev iværksat over for Snedkerne og ogsaa da den blev udvidet til alle de øvrige Fag. Her vil jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem gled ganske let hen over et Punkt nemlig dette, at den Overenskomst kun var bleven truffen for de paagældendes, altsaa Snedkermestrenes og Snedkersvendenes Vedkommende, under Forudsætning af, at den blev tiltraadt af deres Organisationer. Det vil sige, at de følte sig personlig kun bundne til den, hvis den blev tiltraadt af deres Organisationer; for saa vidt den ikke blev tiltraadt af disse, følte de sig heller ikke bundne af den, saa vilde de have fri Hænder til at fremsætte andre Vilkaar for en Overenskomst. Naar dette Forbehold blev taget, skyldtes det netop Mestrene, idet der den 13de April, da det blev meddelt, hvilke Tilbud de havde at gøre, fra